

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΑ'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 4 ΜΑΡΤΙΟΥ 1933

ΔΡΙΘ. 9

Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ

Ἡ ἐκλογικὴ ἀτμόσφαιρα, τὴν ὁποίαν ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν ἀναπνέει ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἐξ ἀφορμῆς τῶν αὐριον διεξαγομένων πολιτικῶν ἐκλογῶν πρὸς ἀνάδειξιν τῶν μελλόντων νὰ ἐκπροσωπήσωσιν αὐτὸν ἐν τῷ ἑτέρῳ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων τῆς χώρας, παρέχει εἰς ἡμᾶς τὴν ἀφορμὴν νὰ φιλοσοφήσωμεν ἐπὶ τῆς σημασίας καθ' ὅλου τῆς ἐκλογῆς. Ἄς μὴ ξενοσθῆ ὁ ἀναγνώστης ὅτι, ἐν παραμοναῖς πολιτικῶν ἐκλογῶν, ὄργανον ἐκκλησιαστικόν, ὅποῖον ἢ «Ἐκκλησία», ἀναλαμβάνει νὰ πολιτικολογήσῃ ἀναμιγνυόμενον εἰς ξένους ὅλους πρὸς αὐτὸ ἐκλογικοὺς σάλους. Δὲν πρόκειται περὶ εἰσπηδήσεως εἰς ἄλλοτρίους κύκλους. Καίτοι, καθ' ἀρχὴν, οὐδὲ μία ἐκδήλωσις τῆς ζωῆς τῶν πιστῶν τῆς Ἐκκλησίας εἶνε ἀδιάφορος δι' αὐτήν, ἀπὸ τῶν ἐπόψεων τῶν ἰδίων αὐτῆς διαφερόντων, οὐχ ἦττον διὰ τῶν γραμμῶν τούτων ἐπιχειρεῖται τι ἄλλο, ἢτοι μία φιλοσοφικὴ εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς ἐκλογῆς ἐν γένει ἐμβάθυνσις, ἣτις καὶ τὸν πολίτην φρονηματίζει ὡς πρὸς τὴν σημασίαν τῆς αὐριανῆς πράξεώς του, καὶ τὸν χριστιανὸν ὀπλίξει διὰ τῆς νηφαλίας ἐκείνης προσοχῆς, μεθ' ἧς πρέπει νὰ χωρῇ πρὸς πᾶσαν ἐκλογὴν.

Ἡ ἐκλογή, — πᾶσα ἐκλογή —, εἶνε πράξις τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου, ὡς τοιαύτη δέ, ἐνῶ ἀφ' ἑνὸς ἀπορρέει ὡς ἀπαύγασμα τῆς ὅλης πνευματικῆς αὐτοῦ ὑποστάσεως, ἐξ ἄλλου δι' αὐτὸ τοῦτο καὶ συνεπάγεται ὀλοκληρωτικὴν τὴν εὐθύνην διὰ τὸ ἀποτέλεσμά της. Κατὰ ταῦτα δύναται νὰ λεχθῆ ὅτι ὁλος ὁ ἀνθρώπος ἐκφράζεται εἰς τὴν πράξιν τῆς ἐκλογῆς καὶ πᾶσα ἐκλογή του ἀποτελεῖ λίθον δι' οὗ οἰκοδομεῖται τὸ ψυχικόν του Ἐγώ. Ἡ πᾶσα ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶνε οἶονεῖ ὕφασμα, τοῦ ὁποίου στήμων εἶνε αἱ ἐπάλληλοι ἐκλογαί. Διότι ἐκάστη τῆς συνειδητῆς του ζωῆς στιγμή ἀντιστοιχεῖ πρὸς μίαν ἐκλογὴν, ἢ εἶνε

ἀπόρροια ὀρισμένης ἐκλογῆς. Πᾶσα πράξις, εἴτε εἰς τὴν συντήρησιν τοῦ σώματος ἡμῶν ἀφορᾷ, εἴτε ὡς ἐκδήλωσις πνευματικῶν ἢ ἠθικῶν προσανατολισμῶν ἐμφανίζεται, εἶνε ἀποτέλεσμα ἐκλογῆς, ἐφ' ὅσον δ' ἡ προσωπικότης ἡμῶν εἶνε τὸ ἄθροισμα τῶν ὑποκειμενικῶν ἡμῶν ἐκλογῶν, ἐκάστη τούτων ἀποτελεῖ ὑποκειμενικὸν ἡμῶν βίωμα, διὰ τοῦτο δὲ καὶ λογίζεται ὡς τὸ ἀντικειμενικόν τῆς ὑποστάσεώς μας κριτήριον.

Λόγω τῆς ἀπροσεξίας ἢ ἐπιπολαιότητος, μεθ' ὧν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον προβαίνομεν εἰς πᾶσαν σχεδὸν ἡμῶν ἐκλογὴν, δὲν ἐμβαθύνομεν εἰς τὸ κρίσιμον τῶν ἐλευθέρων ἡμῶν διαβημάτων. Δὲν ἀναμετροῦμεν συνήθως τὸ διὰ τὸν χαρακτήρα μας ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν μας, ἀλλὰ συνίμα καὶ δὲν ὑπολογίζομεν τὴν εὐθύνην τὴν ὁποίαν ἐπωμιζόμεθα διὰ τὴν ἐκβασιν ἐκάστης μας ἐκλογῆς. Διότι ὁ χαρακτήρ μας εἶνε ἡ ἀποκρυστάλλωσις τοῦ ἄθροισματος τῶν ἐκλογῶν μας, ἢ συνισταμένη τῶν ἐλευθέρων μας πράξεων, πᾶσα δὲ συνειδητὴ ἡμῶν πράξις εἶνε προῖον τῆς προσωπικῆς μας ἐλευθερίας, φέρομεν δ' ἐπομένως ἀκεραίαν τὴν ἐπ' αὐτῇ εὐθύνην.

Διὰ νὰ μὴ αἰσθανώμεθα λοιπὸν ὄψιμον ἐκπληξιν καὶ μετάνοιαν διὰ πᾶν διάβημα ἡμῶν, εἰς τὸ ὁποῖον κινούμεθα καθ' ἐλευθέραν ἐκλογὴν, ἐπιβάλλεται νὰ προσέχωμεν εἰς τὸν τρόπον τοῦ προσανατολισμοῦ μας πρὸς ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν κατεύθυνσιν Ἄν γκη νὰ προσυλλογιζώμεθα ὅτι εἰς τὸ ἀποτέλεσμα πάσης ἡμῶν ἐκλογῆς θὰ ἀναγνωρίσωμεν ὀλόκληρον τὸ ἰδικόν μας Ἐγώ, καὶ ὅτι αὐτὸ θὰ βαρύνουν αἱ τοιαῦται ἢ τοιαῦται συνέπειαι της. Ὅταν δὲ μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης νηφαλιότητος ἐκτιμῶμεν ἐκάστοτε προσηκόντως τὴν βαθεῖαν ἔννοιαν καὶ τὴν μεγάλην σημασίαν τῆς ἐκλογῆς μας, αὕτη μὲν θὰ κλίνῃ ἐφ' ἐξῆς σὺν τῷ χρόνῳ μονίμως πρὸς τὴν «ἀγαθὴν μερίδα», ἡμεῖς δὲ θὰ ἀποκτήσωμεν τὴν

βεβαιότητα ότι συντελοῦμεν καὶ εἰς τὴν ἀτομικὴν ἡμῶν ἠθικὴν προαγωγὴν καὶ εἰς τὴν ἀσφαλῆ βελτίωσιν τῶν κοινῶν.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΑΝΘΙΜΟΥ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΚΑΙ ΠΑΣΧΑΛΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

[1^α]

Ο ΜΟΝΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΠΡΟΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΕΝ Τῷ ΖΗΤΗΜΑΤΙ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΕΙΝΑΙ ΑΦ' ΕΝΟΣ Η ΑΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΔΙΩΡΘΩΜΕΝΟΥ ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΑΙΤΙΝΕΣ ΕΧΟΥΣΙΝ ΕΙΣΕΤΙ ΕΝ ΧΡΗΣΕΙ ΤΟ ΕΣΦΑΛΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΑΦ' ΕΤΕΡΟΥ Η ΔΙΑ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ Ή ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΔΙΩΡΘΩΣΙΣ Ή ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑΛΙΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ.

Ἡ ἀγιοτάτη ἐν Νικαίᾳ Α'. Οἰκουμενικὴ Σύνοδος θεσπίσασα τὸν ταυτόχρονον καὶ ὁμοιότροπον ἑορτασμόν τοῦ Πάσχα ὑπὸ πασῶν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, καθιέρωσεν ἀναμφιβόλως διὰ τῆς προκειμένης αὐτῆς ἀποφάσεως τὴν ἐνότητά παρ' αὐταῖς τῆς μεγάλης ταύτης ἑορτῆς. Ἡ ἐνότης δὲ αὕτη τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, ἣτις ὁμολογουμένως ἦτο ὁ μόνος καὶ ἀποκλειστικὸς σκοπὸς, εἰς ὃν ἀπέβλεπεν ἡ ἐν Νικαίᾳ Σύνοδος ἐν τῷ καθορισμῷ τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, οὐδεμίαν ἀμφιβολία ὅτι ἀπαιτεῖ τὴν ἀκριβῆ καὶ ἀπαράβατον τήρησιν οὐχὶ μόνον ἐνίων ἀλλ' ὅλων ἀνεξαίρετως τῶν στοιχείων, ἅτινα ἀναφέρονται ἐν τῇ περὶ τοῦ Πάσχα ἀποφάσει· ἄλλως μειοῦται ἀναντιρρήτως ἡ σημασία καὶ τὸ κύρος τῆς διαληφθείσης ἀποφάσεως, ἂν ὑποτεθῇ ὅτι περιλαμβάνονται ἐν αὐτῇ καὶ στοιχεῖα μὴ ἀναγκαῖα καὶ ἀδιάφορα ἐν τῷ καθορισμῷ τοῦ Πάσχα· ὅπως ὡσαύτως θὰ ἦτο καὶ περιττὸν βεβαίως, ἵνα ἡ ἐν Νικαίᾳ Σύνοδος συνδυάσῃ καὶ συνδέσῃ τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα καὶ μετὰ στοιχείων ἀναφερομένων εἰς τὴν ἑαρινὴν ἰσημερίαν καὶ πανσέληνον, ἂν ἡ ἀκριβὴς τήρησις αὐτῶν ἀπὸ ἐπιστημονικῆς ἐπόψεως δὲν ἦτο ἐπίσης ἀναγκαῖα· ἄτοπον δὲ βεβαίως καὶ προφανῆς ἀθέτησις τῆς περὶ τοῦ Πάσχα ἀποφάσεως τῆς Α'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου εἶναι, ὅταν δὲν τηρῆται καὶ δὲν ἐκτελεῖται ἀκριβῶς ὁ σκοπὸς δι' ὃν Αὕτη ὤρισε τὸ Πάσχα κινήτην ἑορτήν, ὅπως ἐναργῶς δηλοῦται ἐκ τοῦ συνδέσμου αὐτοῦ μετὰ τῆς ἑαρινῆς ἰσημερίας καὶ πανσελήνου.

Ἐπομένως ἡ προβαλλομένη ὑπὸ τινων παρατήρησις ὅτι ἡ Ἐκκλησία «οὐκ οἶδε χρόνων ἀκριβείαν καὶ ἡμερῶν παρατήρησιν», ὡς λέγει ὁ Ἱ. Χρυσόστομος, δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐν τῷ προκειμένῳ ζητήματι· διότι ἂν ὄντω ἡ Ἐκκλησία δὲν πρέπει νὰ ἐξετάζῃ καὶ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν «χρόνων ἀκριβείαν καὶ ἡμερῶν παρατήρησιν» ἐν τῷ καθορισμῷ τοῦ Πάσχα, πῶς τότε συμβιβάζεται ἡ ἀπόφασίς τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου, δι' ἣς ἀνέθηκεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀλεξανδρείας, διότι ἤματι τότε ἐν αὐτῇ ἡ Ἀστρονομία, ἵνα προσδιορίξῃ κατ' ἔτος τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὀρισθέντων παρ' αὐτῆς στοιχείων τῆς ἑαρινῆς

ἰσημερίας καὶ πανσελήνου καὶ ἀνακοινοῖ αὐτὴν εἰς τὰς κατὰ τόπους Ἐκκλησίας; Πῶς προσέτι ἐξηγοῦνται αἱ προστριβαὶ καὶ διενέξεις, αἱ ὁποῖαι καὶ μετὰ τὴν ἐν Νικαίᾳ Σύνοδον ἐλάμβανον χώραν μετὰ τῶν Ἐκκλησιῶν ἰδίᾳ Ρώμης καὶ Ἀλεξανδρείας καὶ αἱ ὁποῖαι, ὡς γνωστόν, ἀπέβλεπον οὐχὶ εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν περὶ τοῦ Πάσχα ἀπόφασιν τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου, τὴν ὁποῖαν οὐδέποτε αἱ Ἐκκλησίαι αὐταὶ ἠρνήθησαν, οὔτε ἐν τῇ τηρήσει αὐτῆς ἀμέλειαν ἢ ἀδιαφορίαν ἐπέδειξαν, ἀλλὰ μᾶλλον ἀπέβλεπον εἰς τοὺς ἰδίους αὐτῶν ἀστρονομικοὺς ὑπολογισμοὺς καὶ κανόνας, διὰ τῶν ὁποίων ἑκατέρωθεν τῶν Ἐκκλησιῶν προσεπάθει ἀκριβέστερον νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν προκειμένην ἀπόφασιν τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου;⁴⁴ Ἀλλ' ἐκτὸς τῶν εἰρημένων ὅτι ἡ ἐνότης τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, ὅπως πράγματι ἀνταποκρίνηται πρὸς τὴν γνώμην καὶ ἀπόφασιν τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἐγκυκλίου τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, ἦν ἐκεῖνος ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς ἀπολειφθέντας ἀπὸ τῆς Συνόδου Ἐπισκόπους ἀπαιτεῖ τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τῶν περὶ ἑαρινῆς ἰσημερίας καὶ πανσελήνου διατάξεων τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου, ἀποδεικνύεται ἀριδῆλως ἐκ τῶν ἀναγραφωμένων σχετικῶς περὶ αὐτῶν ἐν ταῖς Ἀποστολικαῖς Διαταγαῖς «δεῖ... τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα ἀκριβῶς ποιεῖσθαι μετὰ πάσης ἐπιμελείας μετὰ τροπῆν ἰσημερινήν», «ὕμεις δὲ φυλάσσοσθε ἀκριβῶς τὴν ἰσημέριον τροπὴν τῆς ἑαρινῆς ὥρας... ἐπιτηροῦντες ἕως εἰκάδος πρώτης σελήνης, ὅπως μὴ ἐν ἑτέρᾳ ἑβδομαδί ἐμπέσῃ ἡ τεσσαρεσκαδεκάτη τῆς σελήνης»⁴⁵ βεβαίως τε προσέτι περιτρώως ὑπὸ τοῦ Ἱ. Ἐπιφανίου θεωροῦντος καθεστηκυῖαν καὶ κρατοῦσαν τῆς Ἐκκλησίας παράδοσιν τὰ εἰς τὴν ἑαρινὴν ἰσημερίαν καὶ πανσέληνον ἀναφερόμενα στοιχεῖα «κέρχεται γὰρ ἡ Ἐκκλησία οὐ μόνον τῇ τεσσαρεσκαδεκάτῃ τῆς σελήνης, ἀλλὰ καὶ τῷ δρόμῳ⁴⁶...» ὡς καὶ τοῦ χρονογράφου Νικηφόρου Γρηγοροῦ χαρακτηρίζοντος ὡς παράβασιν τῶν θεσμῶν τῆς Ἐκκλησίας τὸν μὴ ἀκριβῆ καθορισμὸν τῆς ἑαρινῆς ἰσημερίας καὶ πανσελήνου «ταῦτ' ἄρα καὶ χρεῶν πάντα πιστὸν σὺν ἀκριβείᾳ ζητεῖν τὴν μετ' ἰσημερίαν πανσέληνον, εἰ βούλοιο μὴ παραβαίνειν τὰ τῆς Ἐκκλησίας θεσμά»⁴⁷.

44. Ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὴ καὶ ἐφαρμόσιμος ἐν παντὶ καὶ πάντοτε ἡ προβαλλομένη παρατήρησις ὅτι ἡ Ἐκκλησία «οὐκ οἶδε χρόνων ἀκριβείαν καὶ ἡμερῶν παρατήρησιν» καταφαίνεται καὶ ἐκ τῆς διατάξεως τοῦ Ἑορτολογίου, καθ' ἣν ἐκάστη μὲν ἀκίνητος ἑορτὴ ἔχει ὠρισμένην ἡμερομηνίαν, ἐκάστη δὲ κινήτη ἑορτὴ ἔχει ὠρισμένην χρονικὴν σχέσιν πρὸς τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα, οὐδαμῶς δὲ ἐπιτρέπεται ἡ μονομερὴς καὶ αὐθαίρετος αὐτῶν μεταβολή.

45. Ἀποστ. Διατ. Βιβλ. V, Κεφ. 17.

46. Ἱ. Ἐπιφ. κατὰ Τεσσαρεσκαίδ. ὄρ. Πατρ. Migne Τομ. 1ος σελ. 887.

47. Νικηφ. Γρηγ. Ρωμαϊκ. Ἰστ. Τόμ. Α'. Λόγ. Η'. Κεφ. ιγ'. 229.

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος πραγματοποιήσας παιδαίαν αὐτοῦ σκέψιν ἀναφορικῶς πρὸς τὴν εὐταξίαν τοῦ ἱεροῦ Κλήρου, συνέστησε Πνευματικὸν Πειθαρχικὸν Συμβούλιον, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μ. Πρωτοσυγκέλλου, ὡς γενικοῦ Ἐπόπτου τοῦ Κλήρου. Τὸ Συμβούλιον, ὡς ἀνηγγείλαμεν, συνήλθε τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα τὸ πρῶτον, ὁ προεδρεύσας δὲ αὐτοῦ εἶπε τὰ ἑξῆς περὶ τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ:

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Πατὴρ ἡμῶν εἰς τὸ Ποιμαντορικὸν Αὐτοῦ πρόγραμμα εἶχε καταστοχασθῆ ἀπὸ πολλοῦ, ἵνα καταρτίσῃ περὶ Αὐτὸν πνευματικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, τὸ ὁποῖον σκοπὸν θὰ εἶχε:

1) Τὴν κατ' ἐντολὴν Αὐτοῦ ἐκάστοτε διερεῦνῃσιν καὶ ἐξείασιν τῶν σφαλλομένων κληρικῶν, τὴν ἀδελφικὴν παρεμβασιν πρὸς διαπαιδαγώγησιν τούτων καὶ πρόληψιν γενικωτέρων ἐκτροπῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ἤθελον τυχόν παραπέσει, εἴν ἤθελον ἀφεθῆ ἑλεύθεροι.

2) Τὴν ἐποπτεῖαν ἐπὶ τῆς εὐταξίας τῶν ἱερῶν ναῶν γενικῶς, ἵνα προλαμβάνονται οἰαδήποτε ἐκτροπα ἐν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς τόσοσ ἀπὸ μέρους τῶν ἱερέων, ὅσον καὶ τοῦ ἄλλου προσωπικοῦ καὶ τοῦτο, ἵνα παρακολουθῆται ἡ καθαριότης τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, ἡ ἀυστηρὰ ἐφαρμογὴ τοῦ Τυπικοῦ, ἡ εὐλαβῆς καὶ τακτικὴ τήρησις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν ἀπὸ μέρους τῶν ἐφημεριῶν καὶ γενικῶς ἡ παρακολούθησις τῆς ζωῆς αὐτῶν ἐν τῷ ἔργῳ αὐτῶν.

Καὶ ἦδη ἡ Μακαριότης Του προῆλθεν εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς συγκροτήσεως τοῦ Συμβουλίου τούτου, τὸ ὁποῖον θὰ παρακολουθῆ τὴν ὄλην κίνησιν καὶ τὴν ζωὴν τοῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὡς καὶ τῶν ἐν ταῖς μοναῖς διαβιούντων μοναχῶν, διὰ νὰ προλάβῃ τὰ ἐκτροπα, νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν γαλήνην καὶ τὴν τάξιν μεταξὺ ἀδελφῶν δι' ἴσταμένων, νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν εἰρήνην ἐν τοῖς ναοῖς, ὅπου πάθη καὶ μίση ἔχουν διαχωρίσει ἐπιτρόπους καὶ ἱερεῖς, νὰ κατασιγάσῃ τὴν κατακραυγὴν καὶ τὴν καταλαλιὸν τῶν ἱεροκατηγόρων καὶ τῶν ἀθυροστόμων διὰ τῆς προληπτικῆς ἐνεργείας του ἐπὶ τῶν παρεκτεπομένων κληρικῶν. Κατὰ ταῦτα τὸ Συμβούλιόν μας θὰ ἀποτελῆ συμβουλευτικὸν καὶ γνωμοδοτικὸν σῶμα πλησίον τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου καὶ θὰ εἰσηγῆται εἰς τὸν Μακαριώτατον τὰ παιδαγωγικὰ καὶ προληπτικὰ μέτρα ἢ καὶ τὰ πειθαρχικὰ τοιαῦτα ἐπὶ τῶν ἀτακτούντων ἐν τῷ κλήρῳ.

Ἡ Μακαριότης του προσελθούσα εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς συγκροτήσεως τοῦ συμβουλίου μας τρέφει τὰς χρηστοτέρας τῶν ἐλπίδων ἐπὶ τοῦ ἔργου αὐτοῦ, εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν προσπαθειῶν καὶ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ ὁποίου στηρίζει, καὶ δικαίως, τὴν βεβαιότητα τῆς ἀναστηλώσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ γόητρον καὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ σεβάσμου καὶ τῆς εὐλαβείας τοῦ ἱεροῦ σχήματος τοῦ κληρικοῦ ἐν τῷ πληρώματι.

Ὁ Μακαριώτατος κατὰ τὴν πρώτην ταύτην περίοδον τοῦ Συμβουλίου ἡμᾶς ἐξελέξατο, εἰς τοὺς ὁποίους ἀπέδωκε τὴν τιμὴν αὐτὴν διὰ τὴν ἐνάσκησιν τόσοσ ὑψηλοῦ

καὶ βαρέος καθήκοντος, ἀλλὰ καὶ τὴν σοβαρὰν εὐθύνην διὰ τὴν εὐσυνείδητον ἐκπλήρωσιν τῆς σπουδαίας ταύτης, ἀλλὰ καὶ τόσοσ λεπτῆς διακονίας.

Ὅτω τὸ ἔργον τοῦ Συμβουλίου μας ἀποβαίνει ἔργον διακονίας ὑψίστης σημασίας διὰ τοὺς χαλεποὺς τούτους καιροὺς, τοὺς ὁποίους διέρχεται τὸ σκάφος τῆς Ἐκκλησίας, χειμαζόμενον ἐν μέσῳ τόσοσ ἀντιροῦπων ἀνέμων· ἐκ τῆς ἐπιτυχίας δὲ αὐτοῦ ἐξαρτᾶται οὐ μόνον ἡ ἐκκλησιαστικὴ εὐνομία καὶ εὐεστώ, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐνίσχυσις τῆς εὐλαβείας τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν Ἱερὸν Κλῆρον. Ἐννοεῖτε ἐκ τούτου, ἀδελφοί, ποίου ἔργου καταρχόμεθα καὶ ποῖαν ὑποχρέωσιν βαρεῖαν φέρομεν ἐν τῇ χαλεπωτάτῃ ἀσκήσει τῆς διακονίας ταύτης.

Ὁ ἀνεπίληπτος βίος τῶν κληρικῶν, οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ ἀποβάσιν ἄλας τῆς γῆς καὶ φῶς τοῦ κόσμου, διὰ τοῦ ζωντανοῦ παραδείγματος τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς εὐόρου ἐκτελέσεως τῶν ἱερῶν αὐτῶν καθηκόντων· ἡ ἐκκλησιαστικὴ εὐταξία, ἐκ τῆς ὁποίας ἐξαρτᾶται ἡ πιστὴ λατρεία τοῦ λαοῦ, ἡ εὐλάβεια ἐν τῇ ἱερᾷ συνάξει θὰ ἐξαρηθῶσι κατὰ βάσιν ἐκ τοῦ ἔργου τοῦ συμβουλίου τούτου.

Ἄλλὰ καὶ ἡ εὐπρόσωπος ἐμφάνισις τοῦ Ἱερατείου ἐν τῇ λειτουργικῇ διακονίᾳ, ἡ ἁρμονικὴ σχέσις αὐτοῦ πρὸς τὰς ἐπιτροπείας καὶ τὸ ἄλλο προσωπικὸν τῶν ναῶν, ἡ κανονικὴ καὶ ἀνελλιπὴς ἐκπλήρωσις τῆς ποιμαντικῆς διακονίας των, ἐν τῷ κηρύγματι, ἐν τῇ ἐξομολογήσει, ἐν ταῖς σχέσεσι πρὸς τὰς οἰκογενείας θὰ ἐξαρηθῶσι πάλιν ἐκ τοῦ ἀποτελεσματικοῦ ἔργου καὶ τῶν ἐπιμόνων προσπαθειῶν τοῦ Συμβουλίου τούτου.

Εἶναι περιττὸν νὰ ἐπιμείνω εἰς τὴν περαιτέρω ἔξαρσιν τῶν σκοπῶν καὶ τῆς σημασίας τοῦ Συμβουλίου μας.

Ἐμεῖς, ἄλλως τε, ἅγιοι ἀδελφοί, πεπειραμένοι καὶ εὐδόκιμοι λειτουργοὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἐπιθυμῶ νὰ πιστεῦσα ὅτι θὰ ἐκτιμήσητε βαθέως τὸ βῆρος καὶ τὴν σημασίαν τῆς ἀνατιθεμένης ἡδὴ διακονίας καὶ ὅτι μετὰ ζήλου καὶ μετὰ πίστεως καὶ εὐσυνειδησίας θὰ βοηθήσητε τὸν Μακαριώτατον Πρωθιεράρχην μας εἰς τὸ βαρὸν καὶ χαλεπὸν ἔργον τῆς πολισχιδοῦς ποιμαντορίας Του.

Εἴθε ὁ Κύριος Πατὴρ τῶν φῶτων νὰ διαφωτίζη τὰ διαβήματα ἡμῶν ἐν προκειμένῳ εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀγίου θελήματος Αὐτοῦ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἀσχημία.

Δὲν δύναται νὰ νοηθῆ ἄσχημία ἀπότροπαιοτέρα ἐκείνης, τὴν ὁποῖαν ἐμφανίζουσιν ἐφημερίδες τινές, καταφλναροῦσαι ἀπὸ τινος συστηματικῶς ἀπὸ τῶν στηλῶν των ἐναντίον τοῦ ἱεροῦ κλήρου. Ἡ ἀμετροπέπεια αὐτὴ δὲν ἀποτελεῖ μόνον παραλογισμόν, ἀλλ' ἐνεκα τῆς ἀπρεπείας τῆς συντελεῖ εἰς τὸν κλονισμόν τῆς ὑπολήψεως τοῦ λαοῦ πρὸς τὸ τόσοσ ἀξιοσέβαστον σῶμα τοῦ συνόλου τῶν λειτουργῶν τῆς Ἐκκλησίας, οἵτινες μετ' ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν ἱεράν των κλήσιν καὶ ζήλον πολλοῦ διακρατοῦσι τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ἐν τῇ πίστει τῶν πατέρων του. Ἐὰν ἡ τακτικὴ τῆς μερίδος ταύτης τοῦ τύπου ἤθελεν ἐφαρμοσθῆ

γενικῶς εἰς πάσας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς, τίποτε δὲν θὰ ἔμεινε ὀρθιον, οὔτε δικαιοσύνη, οὔτε παιδεία, οὔτε στρατός. Ἐὰν τοῦτο ἐπιδιώχεται, ἄς διηλωθῇ μετὰ παρηγορίας καὶ ἀπεριφρόσεως ὅτι ὁ τελικός της σκοπὸς εἶνε ἡ τῶν πάντων ἀνατροπή, διὰ τὰ ἀναγρωγίσουμεν ἐν τῇ προσώπῳ τῶν ἐργάτων της φανεροὺς συμμάχους τῶν κομμουνιστῶν.

Ὅρθαι παρατηρήσεις.

Ὁ Μενθούτης τῆς ἐν τῷ Ἑπιτομῆς Παιδείας Μενθούσεως Θεολογικῶν κ. Δεωίδας Φιλίππιδης, εἰς ἀντιπροσώπους τοῦ τύπου, ζητήσαντας τὴν γνώμην του ἐπὶ τοῦ γνωστοῦ διαβήματος τῶν περὶ τὸν τέως Διάκονον Φωτόπουλον, προέβη εἰς τὰς ἀκολούθους ἐπὶ λέξει δηλώσεις, ὧν παραθέτομεν αὐτούσιον τὸ πλήρες κείμενον :

«Κατάπληκτος μένω ἀπὸ τὸ κίνημα Φωτοπούλου καὶ τῶν περὶ αὐτόν. Τὸ ἔγκλημα εἶναι διπλοῦν· διότι πρόκειται περὶ κληρικῶν καὶ θεολόγων. Ὡς κληρικοὶ αὐτοκαθρέθησαν ἤδη κατ' οὐσίαν μετὰ τὸ κίνημά των, ἀποσχίσαντες ἑαυτοὺς τῶν τάξεων τοῦ ἱεροῦ κλήρου. Ἡ ἐπέμβασις τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοσύνης, ἣτις — εἴμεθα βέβαιοι—θὰ ἦναι ραγδαία καὶ ἀμειλίκτης, ἀποτελεῖ πλέον τύπον ἀπλοῦν, ὅστις θὰ ἐπικυρώσῃ τὴν οὐσίαν, τὴν συντελεσθεῖσαν ἤδη ἔκπτωσιν ἀπὸ τῆς Θ. Χάριτος. Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς ιδιότητός των ὡς θεολόγων δὲν πρόκειται νὰ κρίνω τοὺς κινήματις οὔτε νὰ ἐξετάσω ἐὰν ἐξακολουθοῦν πλέον νὰ ἦναι ἐν τάξει μετὰ τὸν ὄρκον, ὃν ἔδοσαν ἐνώπιον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ τῶν Πανεπιστημιακῶν Ἀρχῶν, ὅτε ἐλάμβανον τὸ πτυχίον των ἢ τὸ δίπλωμα καὶ δι' οὗ ὄρκου ἐλευθέρως καὶ ἀβιάστως ἐδέσμευσαν ἑαυτοὺς δι' ὀρισμένων ὑποχρεώσεων. Κληνῆρης ἀπὸ ἡμερῶν πληροφοροῦμαι, ὅτι ἐκκυκλοφόρησεν ἤδη σχετικὴ διάδοσις περὶ μελετωμένων διαβημάτων ἐκ μέρους ὁργανώσεών τινων πρὸς ἐπιδιώξιν ἀποστερήσεως τῶν πανεπιστημιακῶν τίτλων ἀπὸ τῶν κληματιῶν. Εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἡ πληροφορία αὕτη δὲν δύναται νὰ προέρχεται ἐκ σοβαρᾶς πηγῆς· πιστεύω ἐν τούτοις, ὅτι καὶ τοιαύτη τις συνέπεια θὰ ἀπετέλει ἀπόδοσιν δικαιοσύνης εἰς τοὺς ἐπιόρκους. Τὸ κίνημα εἶναι προμελετημένον· τὰ τελευταῖα γεγονότα ἔδοσαν ἀπλῶς ἀφορμὴν τὸ ἐκδηλωθῆ. Ἐπομένως οἱ κληματῖαι κληρικοὶ θεολόγοι ἀπὸ μακροῦ ἔτρεφον τὸν πόθον ν' ἀποβάλωσι τὸ ράσον μόλις δοθῇ ἀφορμὴ. Οὐδέποτε ἄρα ἐπίστευσαν εἰς τὴν ἀποστολὴν των. Βεβαίως τὸ ράσον δὲν κάμνει τὸν καλὸν κληρικὸν οὔτε καὶ πταίει διὰ τὸν κακὸν κληρικόν· ἀλλὰ τὸ ράσον, τοῦ ὁποίου τὴν ἱστορίαν ἠγγνόσαν καὶ καθύβρισαν οἱ κληματῖαι, προσέφερον ὑψίστας ὑπερησίας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ὁρθόδοξιαν καὶ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος. Οἱ πρωταγωνισταὶ τοῦ 1821 ἦσαν ρασοφόροι· τὸ ράσον ἀνεργίπισε τὴν σημαίαν τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ αὐτὸ ἔστησε τὴν σημαίαν τῆς ἑλευθερίας· τὸ ράσον ἐπρωτοπόρησε καὶ καθ' ὅλους τοὺς μετέπειτα ἀγῶνας τῆς ἐθνικῆς ἀναδημιουργίας, ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς. Ὑπάρχουν μερικὰ σύμβολα βαθέως χαραγμένα εἰς τὰς ψυχὰς τῶν λαῶν, τὰ ὁποῖα σέβονται καὶ τηροῦν ἄθικτα οἱ αἰῶνες. Τοιοῦτο σύμβολον εἶναι καὶ τὸ

ράσον· σύμβολον καθ' ἑαυτὸ τῆς ἀφοσιώσεως εἰς τὴν ὑπερησίαν τοῦ Θεοῦ, σύμβολον συγχρόνως καὶ κατ' ἔξοχὴν ἐθνικόν, ὑψίστης σημασίας ἰδιαζόντως καὶ ἀποκλειστικῶς διὰ τὸ ἑλληνικὸν γένος καὶ διὰ τὴν ὀρθόδοξον αὐτοῦ ἐκκλησίαν. Ἡ Ἑλληνικὴ ἱστορία εἶναι τόσον συνυφασμένη μετὰ τὸ ράσον, ὥστε ὁ ὑβρίζων αὐτὸ ὡς αἰτίαν τῶν ἐν τῷ κλήρῳ κακῶν, εἰς ἄλλας αἰτίας τινῶν ἀναξίων τῆς ἱερωσύνης, ἀτόμων ὀφειλομένων ἀρνέεται τὸν ἐθνισμόν του, ἀγνοεῖ ἢ ὑβρίζει τὴν ἱστορίαν του.

Πλὴν τούτου ἔφειλαν οἱ κληματῖαι, θεολόγοι αὐτοὶ, νὰ γνωρίζωσιν, ὅτι ἵνα πραγματοποιηθῶσι μεταβολαὶ τόσον ριζικῆς φύσεως ἀπαιτεῖται πρωτίτως ἀπόφασις τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας, μόνης πρὸς τοῦτο ἀρμοδίας καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι ἔχει ὀριμῶσει ἐν αὐτῇ καὶ ἐν αὐτῇ ἢ περὶ τῆς ἀνάγκης καὶ τῆς ὀρθότητος τοιούτων μεταβολῶν συνειδησις. Καὶ τέλος, νὰ προτείνῃ τις τὴν ἐξυγιάνσιν καὶ ἀνακαίνισιν θεσμοῦ, μετὰ τοῦ ὁποίου τόσον προκλητικῶς διέκοψεν ἤδη πάντα θεσμὸν ἐσωτερικόν, ἀποτελεῖ οἰκτρὰν ἀνακολουθίαν καὶ ἐπιπολαίαν ἀντίφασιν. Διὰ πάντα ταῦτα εἶναι βαρὺ ἀπὸ πάσης ἐπόψεως τὸ κίνημα τῶν κληρικῶν-θεολόγων, βαρὺ πρωτίτως ὡς ρήγμα κατὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐταξίας καὶ πειθαρχίας, ἄνευ τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ νοηθῇ θεσμός, μάλιστα στρατευόμενος, ὡς ἡ Ἐκκλησία, δι' ἧς καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι θ' ἀποδοκιμασθῇ ζωηρῶς καὶ ὑπὸ τῆς ὑγινοῦς μερίδος τοῦ κλήρου καὶ ὑπὸ τῆς εὐσεβοῦς μας κοινωνίας. Ὡς πρὸς δὲ τὸν ἀρχηγὸν τῆς στάσεως Φωτόπουλον ἀμφιβάλλω, ἂν δύναται πλέον τὸ Κράτος νὰ ἐμπιστευταί τὴν διεύθυνσιν Φιλανθρωπικοῦ Ὁργανισμοῦ εἰς αὐτόν, ὅστις, ἀφ' οὗ ἐπληξε τὴν αἰμάσσουσαν Ἐκκλησίαν ἐν οὕτω κρίσιμοις ὥραις εἰς τὰ καίρια, δὲν δύναται, νομίζω, νὰ παρέχῃ πλέον ἐμπιστοσύνην ἢ σοβαρὰν ἐγγύησιν, ὅτι δύναται νὰ τηρήσῃ οἰονδήποτε ὄρκον καὶ οἰονδήποτε ἀξίωμα. Παρακολουθοῦμεν, ὅπως δὴποτε, ἀγρύπτως τὴν κατάστασιν καὶ εἴμεθα εἰς τὸ πλευρὸν τῆς Ἐκκλησίας, ἣν πάσῃ δυνάμει θὰ προστατεύσωμεν καὶ ἀπὸ τῶν κακῶν κληρικῶν καὶ ἀπὸ τῶν οἰωνόδητων κληματιῶν».

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὴν πρωτὰν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐτελεύτησε τὸν βίον ἐν τῇ ἑδρᾷ αὐτοῦ Αἰκατερίνη ὁ Μητροπολίτης Κίτρους Παρθένιος, ἄγων τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ὁ ἀείμνηστος Ἱεράρχης ἐξ Ἰωαννίνων ὁρμώμενος ἐξεπαιδεύθη ἐν τῇ Ριζαρείῳ Ἐκκλησιαστικῇ Σχολῇ καὶ ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ὑπερέστη ἐν τῷ Οἰκουμένικῳ Πατριαρχείῳ ὡς Δευτερεύων καὶ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Σμύρνης ὡς Ἀρχιδιάκονος, τῷ δὲ 1904 ἐχειροτονήθη Ἐπίσκοπος προβιβασθεὶς εἰς εἰς Μητροπολίτην Κίτρους. Κατὰ τὸ μακρὸν χρονικὸν διάστημα τῆς ἀρχιερατείας του ἐργάσθη μετὰ ζήλου καὶ αὐταπαρνήσεως ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου του, συντελέσας ἰδίως εἰς τὴν ἵδρυσιν πολλῶν Σχολείων. Κατὰ τὰς ἐθνικὰς περιπετείας τῆς Μακεδονίας ἐργάσθη ὡς ἡρωὸς εἰς Ἱεράρχην, δις κινδυνεύσας νὰ φονεῖθῃ. Ὑπῆρξε δὲ καὶ συγγραφεὺς ἀξιολόγων πραγματειῶν, ὧν μίαν ἀφιέρωσεν εἰς τοὺς ἐθνικοὺς αὐτοῦ ἀγῶνας. Διὰ μεγάλης οικονομίας κατώρθωσε νὰ πραγματοποιήσῃ θνήσκων ἤδη καὶ τὸν ὄν

εἶχαν ἱερὸν πόθον. τῆς μορφώσεως λειτουργῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ Θεολόγων. Διότι καταλείπει τὴν μὲν ἰδιόκτητον οἰκίαν, ἣν καὶ ὡς Μητροπολιτικὸν Μέγαρον μετεχειρίζετο, εἰς τὴν Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικὴν Σχολήν, ποσὸν δὲ 600.000 δραχμῶν εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολήν τοῦ Πανεπιστημίου. Τὸ ποσὸν κατέθηκεν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ὡς κληροδότημα τῆς Θεολογικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὅπως ἐκ τῶν τόκων αὐτοῦ σπουδάζωσι τὴν ὀρθόδοξον θεολογίαν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ δύο Ἕλληνες ὀρθόδοξοι προτιμωμένων τῶν ἐκ τῆς Ριζαρείου σχολῆς ἀποφοίτων ὑποτρόφων τοῦ ἡ ἀλλεῖψει τούτων ἀπόφοιτοι τῆς Ριζαρείου σχολῆς μετὰ τοῦ βαθμοῦ λίαν καλῶς καὶ διαγωγῆς χρηστῆς. Τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς τῶν ὑποτρόφων καὶ τὴν ἐν γένει διαχειρίσιν τῆς ὑποτροφίας ταύτης ἀναθέτει εἰς τὴν Θεολογικὴν σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου, ἣν παρακάλεῖ ὅπως ἀποδεχθῆ τὸ κληροδότημα τοῦτο καὶ μεριμνήσῃ διὰ τὴν πραγματοποιήσιν τοῦ ἀνωτέρω ἐκτιθεμένου σκοποῦ. Μόλις λαβὼν ὁ Μ. Ἀρχιεπίσκοπος τὴν πρώτην τηλεγραφικὴν εἰδήσιν περὶ τοῦ ἀπροόπτου θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Κίτρους παρεκάλεσε τηλεγραφικῶς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Θεσσαλονίκης ἵνα προστῆ τῆς κηδείας του μεταβαίνων εἰς Αἰκατερίνην τὴν ἔδραν τῆς Μητροπόλεως Κίτρους, μετ' ἄλλων Ἀρχιερέων. Συγκαλέσας δὲ εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν τοὺς Σεβ. Συνδικοὺς ἀνήγγειλεν αὐτοῖς τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου Κίτρους, κατελθὼν δὲ μετ' αὐτῶν εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ ἁγ. Ἀνδρέου ἐτέλεσεν ἐπιμνημόσυνον δέησιν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μεταστάντος Ἱεράρχου. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης παραλαβὼν τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας Πολυανῆς καὶ πρώην Λαγκαδᾶ μετέβη τὴν πρωτὴν τῆς Δευτέρας εἰς Αἰκατερίνην καὶ ἐν βαθείᾳ κατανύξει ἐτέλεσε τὴν κηδείαν. Τὴν πρωτὴν τῆς Τρίτης συνελθούσης τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἰς τακτικὴν συνεδρίαν ὁ Μακ. Πρόεδρος ἀνέφερε τὰ τῆς τελευτῆς καὶ τῆς κηδείας τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Κίτρους Παρθενίου ἐκθέσας ἐν γενικαῖς γραμμαῖς καὶ τὰ κατὰ τὴν δρᾶσιν αὐτοῦ. Διασκεφθεῖσα δὲ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐπὶ τῆς χηρευσάσης Μητροπόλεως Κίτρους ἔκρινεν ὅτι αὕτη εἶναι καταργητέα δυνάμει τῆς Πατριαρχικῆς Ἐγκυκλίου τοῦ 1924 περὶ μενίμων καὶ προσωρινῶν Μητροπόλεων καὶ τῶν νόμων 3615 καὶ 5187. Ὅθεν ἀπεφάσισε τὴν κατάργησιν τῆς Μητροπόλεως Κίτρους καὶ τὴν συγχώνευσιν αὐτῆς μετὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βεροίας.

— Ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὅπως ἀνακληθῶσι πᾶσαι αἱ προτάσεις τοῦ προσωπικοῦ τῶν Μητροπολιτικῶν Γραφείων παρὰ τοῦ Ἱπουργείου τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, οὐδεμίαν δὲ νέα πρότασις ὑποβληθῆ μὲχρι τῆς διὰ νόμου ρυθμίσεως τοῦ ζητήματος.

— Παρακλήθη τὸ Ἱπουργεῖον τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ὅπως μεριμνήσῃ περὶ πλήρους ἐπεκτάσεως καὶ ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ Ἐνοριῶν Νόμου εἰς ὅλοκληρον τὴν Ἑπτάνησον.

— Προϋτάθη ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Βελλᾶς καὶ Κονίτης ὁ διορισμὸς τοῦ διακόνου Ματθαίου Παπαβασιλείου, πτυχιούχου Θεολογίας, ὡς ἱεροκήρυκος τῆς ἰ. μητροπόλεως Βελλᾶς καὶ Κονίτης.

— Ἀνεγνώσθη καὶ ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὁ ἑσωτερικὸς κανονισμὸς τοῦ Σωφρονιστηρίου Κληρικῶν.

— Ὡρίσθη ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ὁ προϊστάμενος τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ ἑλληνικῆς Κοινότητος αἰδεσ. Πρεσβύτερος Κωνστ. Μωραϊτάκης ὅπως ἀντιπροσωπεύσῃ ταύτην εἰς τὸ αὐτόθι συνέδριον κατὰ Μάϊον πρωτοβουλία τῆς ὀργανώσεως «Ζωὴ καὶ Ἔργασία» ἐπὶ ζητημάτων κοινωνικῆς φύσεως.

— Ἀπεφασίσθη ὅπως τὸ ἱερὸν μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν πεσόντων τελῆται οὐχί, ὡς μέχρι τοῦδε, τὴν Κυριακὴν τῆς Ὀρθοδοξίας, ἀλλὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Σταυροπροσκυνησεως. Πρὸς τοῦτο τηλεγραφικῶς εἰδοποιήθησαν οἱ Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχαι παρὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, πᾶσαι δὲ αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ Ἀρχαὶ παρὰ τῶν ἐρμοδίων Ἱπουργείων.

— Ὁ τέως Διάκονος Παντελεῖμων Φωτόπουλος ἀνῆκων εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Σίμωνος Πέτρος τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ ὑπηρετῶν ὡς Διευθυντῆς παρὰ τῆ Φιλανθρωπικῆ Ἐταιρείᾳ Ἀθηνῶν, προὐκάλεσε κατ' αὐτὰς θόρυβόν τινα διὰ τῆς παραιτήσεως ἀπὸ τῶν τάξεων τοῦ ἱεροῦ Κλήρου. Ἰσχυρίσθη δὲ ὅτι ἔχει καὶ ἄλλους ὁμόφρονας συναργάτας. Ἄλλ' οὐδεὶς μὲχρι τοῦδε ἐκτὸς αὐτοῦ παρουσιάσθη ἡδὴ διεξήχθησαν κατ' αὐτοῦ τακτικαὶ ἀνακρίσεις, πρόκειται δὲ νὰ δικασθῆ ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος ὑπὸ τοῦ Πνευματικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνδικοῦ Δικαστηρίου.

— Εἰς τὴν κενωθείσαν θέσιν τοῦ Διδασκάλου τῆς Ἐκκλησιολογίας ἐν τῇ Ἱερατικῇ Σχολῇ Κορίνθου διορίσθη, προτάσει τῆς Ἐφορίας αὐτῆς, ὁ κ. Νικόλαος Ἰ. Καρυστιώτης, πτυχιούχος τῆς Ριζαρείου Σχολῆς καὶ τοῦ Ὁδείου «Μουσικὸν Ἀντικεῖον Ἀθηνῶν» (τάξις τοῦ Καθηγητοῦ κ. Παπαδημητρίου). Ὁ κ. Καρυστιώτης ἤρχισεν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος μηνὸς τὰ μαθήματά του εἰς τοὺς μαθητὰς τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς (Ἐκκλ. μουσικὴ καὶ Ὁδική) καὶ τοῦ παρ' αὐτῇ Ἱερατικοῦ Φροντιστηρίου (Ἐκκλ. μουσική), ἀνέλαβε δὲ παρακληθεὶς καὶ τὴν θέσιν τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ κεντρικοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ἐν ᾧ θὰ ἐκκλησιαζῶνται ψάλλοντες ἐν χορῷ καὶ οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Φροντιστηρίου, πρὸς πρακτικὴν αὐτῶν ἐξάσκησιν, κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῆς Ριζαρείου.

— Κατὰ τὸν διαβιβασθέντα ἡμῖν ἀπολογισμὸν τοῦ χριστιανικοῦ φιλανθρωπικοῦ Συλλόγου «Ἡ Ἐλεῖμων Ταβιδᾶ» αἱ ἐτήσια αὐτοῦ εἰσπράξεις ἀνῆλθον εἰς δραχ. 179, 103, αἱ δὲ δαπάναι εἰς δραχ. 101, 409, ὅθεν ἀπομένει ὑπόλοιπον ἐκ δραχ. 77, 694.

— Ἐν τῇ Ἱερᾷ μητροπόλει Κωνσταντινουπόλεως ἡ φιλανθρωπία ἀσκειται ὑπὸ «Ἀγαθοεργοῦ Ταμείου» ἰδρυθέντος ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κωνσταντινουπόλεως κ. Δωροθέου, ἀφ' ἧς ἡ Α. Σ. ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα τῆς ποιμαντορίας. Τὸ Ταμεῖον αὐτὸ, διοικούμενον ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου, σκοπεῖ καὶ τὴν ἰδρυσιν Σανατορίου, πόρους ἔχον τὰς προαιρετικὰς εἰσφορὰς τῶν εὐσεβῶν τῆς ἐπαρχίας, καὶ συνδρομὰς τῶν ναῶν καὶ τοῦ κλήρου, διαθέτει δὲ κατὰ τὰς μεγάλας ἐορτὰς ἐτησίως εἰς βοηθήματα περὶ τὰς 8.000 δραχ. Ἐκτὸς τούτου τὸ Ταμεῖον συντηρεῖ τρεῖς ὑποτρόφους μαθητὰς ἐν τῷ γυμνασίῳ, εἰς πολλοὺς δ' ἄλλους μαθητὰς τοῦ τε γυμνασίου καὶ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου παρέχει βοηθήματα καὶ τὰς διὰ τὰς ἐγγραφὰς τῶν δαπάνων. Τὸ κεφάλαιον τοῦ Ταμείου τούτου ἀνέρχεται εἰς δραχ. 320,000 κατατεθειμένον ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ διὰ τὴν ἰδρυσιν τοῦ Σανατορίου.

— Ὁ ἀγροτικὸς χαρακτήρ τῆς ἐπαρχίας Λαγκαδᾶ

καὶ ἡ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐνσκήψασα μεγάλη κρίσις δὲν εὐνοοῦσιν εὐρείαν φιλανθρωπικὴν ἐν αὐτῇ κίνησιν, καταβάλλεται ὁμως ἐκάστοτε προσπάθεια ὅπως μὴ στερεῶνται μικρῶν τιῶν βοηθημάτων ἄποροι, πάσχοντες καὶ ἀσθενεῖς. Καὶ τὸ κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν εἰργάζετο ἀρκετὰ ἐπαφελῶς σύνδεσμος κυριῶν «Παναγία Ἐλεοῦσα» ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ σεβ. μητροπολίτου πρ. Λαγκαδᾶ κ. Γερμανοῦ, ἀφ' οὗτου ὁμως τὸ σωματεῖον ἠτόνησεν, ἡ Α. Σ. εἶχε προβεῖ εἰς τὴν ἰδρυσιν Φιλοπτώχου Ταμείου ἀπὸ τοῦ ἔτους 1930, πόροι τοῦ ὁποῖου εἶνε δεκάδραχμος εἰσφορὰ διὰ πᾶσαν ἀδειαν γάμου. Πλὴν τούτου ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς τῶν ναῶν τῆς ἐπαρχίας διατίθενται ἀνάλογα ποσά, ἅτινα καὶ διανέμονται εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν ἐνοριῶν ἰδίᾳ κατὰ τὰς μεγάλας δεσποτικὰς ἐορτάς. Τὸ Φιλόπτωχον δύνата νὰ διαθέτῃ κατ' ἔτος ὑπὲρ τῶν δεομένων περὶ τὰς 5.000 δρχ.

—Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Λαμίας : «Μία νέα ἐποχὴ ἐκκλησιαστικῆς ἀναδημιουργίας καὶ ζωῆς ἤρχισεν ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει Φθιώτιδος ἀπὸ τῆς εὐτυχοῦς ἡμέρας τῆς ἐν αὐτῇ ἐγκαθιδρύσεως τοῦ νέου αὐτῆς Μητροπολίτου κ. Ἀμβροσίου. Οἱ χριστιανοὶ καὶ ἰδίᾳ οἱ ἐκ τοῦ σύνεγγυς παρακολουθοῦντες τὴν δρᾶσιν αὐτοῦ κάτοικοι Λαμίας βλέπουσι μετὰ χαρᾶς βεβαιουμένως ὡς ἐπ' αὐτὸν ἐστῆριξαν ἀγαθὰς ἐλπίδας. Ὁ ἱ. κλῆρος ἐπανῆλθεν εἰς τὰ καθήκοντα τῆς ἀποστολῆς του πρὸς γενικὴν ἱκανοποίησιν καὶ χαρὰν τῶν χριστιανῶν. Τὸ κήρυγμα ἀκούεται τακτικὰ εἰς τοὺς ἱ. ναοὺς, γιγνόμενον ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου, τοῦ Ἱεροκλήρου καὶ τοῦ θεολόγου γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως. Ἰδρῦθησαν τέσσαρα Κατηχητικὰ Σχολεῖα ἐν Λαμίᾳ καὶ εἴκοσι καὶ πέντε ἐν τοῖς χωρίοις. Ἰδρυσεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Φιλόπτωχον Ταμεῖον πρὸς ἀνακούφισιν τῆς παντοίας δυστυχίας καὶ Σύλλογον Φιλολογικὸν πρὸς διανοητικὴν, ἠθικὴν καὶ κοινωνικὴν τοῦ λαοῦ βελτίωσιν διὰ διαλέξεων, καταρτισμοῦ βιβλιοθήκης καὶ ἀναγνωστηρίου καὶ διὰ συστάσεως νυκτερινῆς Σχολῆς ἀπόρων παιδῶν. Τοιοῦτος ὁ ἀπολογισμὸς τῆς τριμῆνου ἐνταῦθα δράσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας ἐν ταῖς γυνικαῖς αὐτῆς γραμμαῖς».

—Ὑπὸ τὴν προεδρείαν καὶ ἠθικὴν ἐμψύχωσιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαρίσης κ. Ἀρσενίου λειτουργοῦσι ἑπτὰ φιλόπτωχα ταμεῖα, ἀνά ἐν εἰς ἐκάστην ἐνορίαν. Ὡσαύτως τοιαῦτα λειτουργοῦσι καὶ εἰς τὰς κομπολόεις Τυρνάβου, Μεγάλου Κεσερλί, Ἀμπελακίων, Ραψάνης καὶ ἄλλας κοινότητας ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ τὴν προεδρείαν τῶν κληρικῶν Ἀρχιερατικῶν Ἐπιτρόπων. Σεβαστὰ ποσὰ ἐκάστοτε συλλέγονται καὶ διατίθενται ὑπὲρ τῶν ἀπόρων κατὰ τὰς μεγάλας ἐορτάς καὶ ὁσάκις παραστῆ ἀνάγκη. Παραλλήλως πρὸς τὰ φιλόπτωχα ταῦτα ταμεῖα τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου ἀναδιωργανῶν ὁ φιλευσεβῆς σύλλογος «Ἁγιος Ἀχίλλειος» ὅστις ὡσαύτως δρᾷ φιλανθρωπικώτατα καὶ ὅλων ἀθροῦσιν. Διάφορα ποσὰ διενεμήθησαν ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὰς μεγάλας ἐορτάς εἰς τοὺς ἀπόρους. Εἰς 150 δὲ φυλακισμένους ἐδόθησαν κρέας, πασχαλινὰ ὠά, λαμπάδες καὶ ἄλλα. Ἐπίσης μικρὰ ποσὰ διετέθησαν ὑπ' αὐτοῦ πρὸς πληρωμὴν χρεῶν καὶ ἀποφυλάκισιν ἐκτισάντων τὴν ποινήν των. Ὑπὸ τοῦ ἰδίου συλλόγου λαμβάνεται πᾶσα δυνατὴ φροντίς καὶ μέριμνα πρὸς ἐξέυρεσιν ἐργασίας εἰς τοὺς ἀέργους. Παρέχεται δ' ἅμα εἰς τοὺς ἀπόρους ἀσθενεῖς δω-

ρεὰν πᾶσα δυνατὴ ἰατρικὴ περίθαλψις καὶ ἀνάλογα φάρμακα. Κατὰ τὸν παρελθόντα βαρύτερον χειμῶνα ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μητροπολίτου συνεστήθη μεγάλη ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων παραγόντων τῆς πόλεως, ἧτις ἐνήργησεν ἐκτάκτως ἐράνους καὶ εἰσέπραξε περὶ τὰς 50 χιλιάδας δραχμᾶς, ὡς διένειμεν εἰς τὰς μᾶλλον ἀπόρους καὶ πασχούσας οἰκογενείας. Ἡ ἠθικοθηρησκευτικὴ κίνησις εἶναι ζωηροτέρα καὶ λυσιτελεστέρα χάρις εἰς τὰς ἀόκνους προσπάθειας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κατορθώσαντος νὰ ἐπιτύχῃ τὸν διορισμὸν ἐν Λαρίσῃ ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου ὡς Ἱεροκλήρου τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Σακράτους Ἀναζηλῆ, κληρικοῦ λίαν μεροφωμένου, ζηλωτοῦ καὶ σεμιοπρεποῦς. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης σχεδὸν τακτικὰ ὁμιλεῖ ἐποικοδομητικῶς εἰς τὸ ποίμνιόν του ἐνώπιον πνευματῶτων ἐκκλησιασμάτων, Ἐπίσης καθ' ἐκάστην Κυριακὴν πρῶταν κηρύττουσιν ὁ καθηγητὴς τῶν Θρησκευτικῶν κ. Π. Διαμαντόπουλος καὶ ἄλλοι τινὲς λόγιοι κληρικοί. Ὁ τακτικὸς καὶ γενικὸς Ἱεροκλήρως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως κ. Ἀναζηλῆς κηρύττει ἐκ περιτροπῆς ἀνελλιπῶς εἰς τὰς ἑπτὰ ἐκκλησίας τῆς πόλεως. Κάμνει ἀπογευματινὰς ὁμιλίαις ἀναλόγους πρὸς τὰς περιστάσεις εἰς τὸν λίαν εὐρύχωρον μητροπολιτικὸν ναὸν ὡς καὶ καταλλήλους ἐπιστημονικὰς διαλέξεις χάριν τῶν μεροφωμένων εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Κινηματογράφου. Τὰ κηρύγματα ταῦτα καὶ τὰς διαλέξεις ἐμψυχῶναι διὰ τῆς τακτικῆς παρουσίας του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μετὰ τοῦ περὶ αὐτὸν ἱ. κλήρου τῆς πόλεως καὶ τῶν πέριξ, παρακολουθεῖ δὲ μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ ἐνδιαφέροντος ἄπειρος κόσμος πάσης κοινωνικῆς καὶ πνευματικῆς τάξεως καὶ καταστάσεως καὶ δὴ πληθὺς ἐπιστημόνων καὶ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, τὸ δὲ δὴ περιεργότερον καὶ ἑβραῖοι, καὶ κομμουνισταὶ καὶ χιλιασταί. Πρὸς χριστιανοπρεπῆ μορφῶσιν τῶν μητέρων καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῶν γίνεται εἰδικὴ ὁμιλία. Ἐπίσης διὰ τοὺς παῖδας λειτουργοῦσι καθ' ὄρισμένους ἡμέρας καὶ ὥρας ἀνώτερα καὶ κατώτερα Κατηχητικὰ Σχολεῖα, εἰς ἃ διδάσκονται καταλλήλως αἱ ἀλήθειαι τοῦ χριστιανισμοῦ, οἱ δὲ μαθηταὶ προσέρχονται μετ' ἀπεριγράπτου ἐνθουσιασμοῦ. Τοιαῦτα Σχολεῖα λειτουργοῦσιν ἐν Τυρνάβῳ, Μεγάλῳ Κεσερλί καὶ ἀλλαχοῦ. Χάριν τῶν παιδῶν τὴν Μεγάλην Τεσσαρακοστήν, πρώτην καὶ τελευταίαν ἐβδομάδα, τελοῦνται δύο εἰδικαὶ λειτουργίαι χοροστατοῦντος τοῦ Μητροπολίτου μετὰ πολλῶν κληρικῶν ἐν μεγίστῃ συρροῇ γονέων καὶ κηδεμόνων καὶ ἄλλων χριστιανῶν· εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν ἐκοινωνήσαν τῶν ἀχράντων Μυστηρίων ἄνω τῶν χιλίων παιδῶν, ἐξομολογηθέντων προηγουμένως ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἱεροκλήρου. Καὶ τὸ Ἱερὸν Μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως ἐπιτελεῖ ὁ ἀκούραστος Ἱεροκλήρως, ὅπερ ὁ εὐσεβῆς λαὸς τῆς Λαρίσης ὑπεδέχθη μετὰ πολλῆς εὐλαβείας καὶ προσέρχεται ἀθρόως εἰς αὐτό.

Τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ σεβ. Μητροπολίτου τὸ κήρυγμα ἐπετείνεται καὶ εἰς τὸν ἐν Λαρίσῃ στρατόν, γίνεται δὲ κατὰ τακτὰς ἡμέρας ἐνώπιον πληθους ἀξιωματικῶν ἐπ' ἴσης δὲ καὶ οἱ ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατούμενοι δὲν στεροῦνται τῆς ἀπὸ τοῦ θείου λόγου παραμυθίας καὶ ἄλλης ὠφελείας. Πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος ὁ σεβ. μητροπολίτης συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ἱεροκλήρου δὲν παραλείπει νὰ ἐπισκέπτηται τὰ διάφορα σχολεῖα καὶ τὰ φιλανθρωπικὰ καὶ εὐαγῆ καθιδρύματα τῆς πόλεως, ἀπευθύνων πρὸς τὸ προσωπικὸν αὐτῶν πατρικὰς ὁδη-

γίας και συμβουλίας. Τὸν ἱεροκήρυκα ἀπουσιάζοντα εἰς περιοδείαν διὰ τὸ κήρυγμα ἀναπληροῦσι διάφοροι εὐσεβεῖς ἐπιστήμονες, διοργανοῦντες διαλέξεις καὶ ὁμιλίας ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν αὐτοῦ. Ἐν γένει δὲ ζωηρὰ παρατηρεῖται ἡ θρησκευτικὴ καὶ ἡ ἄλλη ψυχαφελὴς κίνησις ἐν τῇ ἱερᾷ μητροπόλει Λαρίσσης, ἰδίᾳ ἀφ' ἧς ἀνέλαβε τὸ τακτικὸν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτης κήρυγμα ὁ γνωστός ἐπὶ θερμορῶν ζήλω ἱεροκήρυξ ἀρχιμ. κ. Σωκρ. Ἀναζηλῆς.

— Ἐν Πόρῳ δὲ ἀθροῦβως ἀλλὰ λίαν καρποφόρως τῇ εὐλογίᾳ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου ἡ Ἀγαθοεργὸς Ἀδελφότης Κυριῶν «Ὁ Ἅγιος Ἀθανάσιος», τῆς ὁποίας σκοποὶ εἶνε ὁ διὰ τοῦ θείου Λόγου φωτισμὸς τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ τῆς ἐν γένει κοινωνίας τοῦ Πόρου καὶ τοῦ Γαλιτᾶ, ἡ κατὰ Χριστὸν διαπαιδαγώγησις τῆς νεότητος καὶ δὴ τῆς μαθητιώσεως, καὶ ἡ ἐξάσκησις τῆς ἐμπράκτου φιλανθρωπίας διὰ τῆς παροχῆς χρηματικῶν βοηθημάτων εἰς ἐνδεεῖς, εἰς ἀσθενεῖς, εἰς πτωχοὺς καὶ ἀπόρους καὶ διὰ τῆς προμηθείας τῶν μέσων ἐργασίας εἰς ἀνέργους. Καὶ ὁ μὲν πρῶτος σκοπὸς αὐτῆς ἐπιτυγχάνεται διὰ τοῦ κηρύγματος τοῦ θείου λόγου, γιγνομένου ἀδιαλείπτως ἐπὶ δέκα ἤδη συνεχῆ ἔτη εἰς ἀπογευματινὰ κηρύγματα, εἰς διαλέξεις καὶ εἰς πᾶσαν παρουσιαζομένην περίστασιν παρὰ τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς ἀδελφότητος Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Διονυσίου Παπανικολοπούλου, ἱερέως τῶν ἐν Πόρῳ Ναυτικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐξασκεῖ δὲ εὐεργετικωτάτην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς καθόλου κοινωνίας. Διότι οὕτως ἐπιτυγχάνεται πρωτίστως ὁ τακτικὸς ἐκκλησιασμὸς τῆς κοινωνίας, ἡ τακτικὴ τῶν χριστιανῶν ἐξομολόγησις καὶ ἡ θεία κοινωνία τῶν ἀχράντων μυστηρίων, ὡς καὶ ἡ παρὰ πάντων ἐκδήλωσις ἐμπράκτου ἀγάπης πρὸς τοὺς ἐνδεεῖς καὶ ἀπόρους. Ὁ δὲ δεῦτερος σκοπὸς τοῦ σωματείου, ἥτοι ἡ κατήχησις τῆς νεολαίας, ἐπιτυγχάνεται διὰ τοῦ ἱδρυθέντος Κατηχητικοῦ Σχολείου, λειτουργοῦντος ἤδη ἐπὶ ὅλην δεκαετίαν μὲ τὰ ἄριστα τῶν ἀποτελεσμάτων. Εἰς αὐτὸ φοιτῶσι παῖδες καὶ κοράσια ἀπὸ 7—14 ἐτῶν καὶ διδάσκονται τὰς ἀληθείας τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως ὡς καὶ ἐκκλησιαστικὰ ἔθματα. Εἶναι συγκινητικὸν εἰς ἄκρον τὸ θέαμα, ὅπερ παρατηρεῖται κατὰ τὰς θείας λειτουργίας καὶ λιτανείας καὶ εορτὰς, κατὰ τὰς ὁποίας οἱ μικροὶ παῖδες καὶ αἱ νεάνιδες ψάλλουν ἐν θαυμασίᾳ μελωδίᾳ τὰ ὑπέροχα τροπάρια τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας. Καὶ τέλος ὁ τρίτος σκοπὸς ἐπιτυγχάνεται θαυμασίως διὰ παροχῆς μηνιαίων τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων βοηθημάτων εἰς τοὺς ἐνδεεῖς, διὰ τῆς δωρεᾶν παροχῆς φαρμάκων καὶ ἱατρικῆς περιθάλψεως εἰς ἀσθενεῖς ἀπόρους, καὶ διὰ παροχῆς ἐργασίας εἰς ἀνέργους. Οὕτως ἡ ἀδελφότης ἔχει χορηγήσει ἐπὶ τὰ ραπτομηχανὰς Σίγγερ ποδοκινήτους εἰς κοράσια, αἵτινα ἐργαζόμενα σήμερον κερδίζουσι τὸν ἄρτον τῆς οἰκογενείας των καὶ καταρτίζουσι τὴν προικὰ των πρὸς ἀποκατάστασιν των αὔριον. Ἠγόρασε καὶ προσέφερεν ὀκτὼ πλήρεις ἐργαλειοὺς μεθ' ὅλων τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῶν εἰς πτωχὰς ὑφαντρίδας, ὡς καὶ δίκτυα καὶ ἄλλα εἶδη ἀλιευτικῆς εἰς ἐννέα ἀπόρους ἀλιεῖς, καὶ λέμβον δι' ἄπορον ἀλιέα. Ἐπίσης κατέβαλεν εἰς τὸ δημόσιον χρῆμα τριάκοντα δύο πτωχῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου καὶ ἀπεφυλάκισεν αὐτοὺς. Ἦνοιξε λαχανοπωλεῖον καὶ ὀπωροπωλεῖον εἰς τέσσαρας πτωχοὺς οἰκογενειάρχας, παρέχει τὰ νοσήλεια καὶ τὰ ἐγχείρητρα εἰς ἀσθενεῖς, εἰσάγει εἰς κληνικὰς ἀπόρους, χορηγεῖ τὰ τέλη ἐγγραφῶν εἰς ἀπόρους μαθητὰς, προμηθεύει δωρεᾶν τὰ βιβλία καὶ τὴν γραφί-

κὴν ὕλην, παρέχει ἐνδύματα καὶ ὑπόδησιν εἰς πτωχοὺς, εἰς χήρας, εἰς γέροντας καὶ εἰς παιδιά, ἀγοράζει σπόρους καὶ ἐμφυτευσίμα δένδρα διὰ πτωχοῦς γεωργούς, βοηθεῖ διὰ προίκισιν καὶ ἀποκατάστασιν πτωχῶν νεανίδων καὶ διανέμει βοηθήματα κατὰ τὰς εορτὰς καὶ εἰς ἄλλας ἐκτάκτους περιστάσεις. Κατὰ τὴν διαρρευσάσαν δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἀδελφότητος διετέθησαν ἐν συνόλῳ δρχ. 761.458.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

Ὁ προσωρινὸς Σχολάρχης τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Μιλήτου κ. Αἰμιλιανὸς διορίσθη ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου ὀριστικὸς Διευθυντής, τὸν διορισμὸν δὲ τούτου ἐνέκρινε καὶ ἡ τουρκικὴ Διευθυνσις τῆς Παιδείας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος διεβίβασε πρὸς τὸν Ἀρμοστήν Κύπρου ὑπόμνημα ἐν ᾧ, ἐξιστορῶν τὰ τοῦ ἀνεκὰθεν ἐν τῇ νήσῳ κρατοῦντος ἐκπαιδευτικοῦ καθεστῶτος, ὅπερ ἡλλοίωσαν πρόσφατοι νόμοι, παρακαλεῖ ὅπως ἡ κυβέρνησις ἀναθεωρήσῃ τὸ ζήτημα καὶ ἀποδώσῃ εἰς τὸν τόπον τὰ ἐκπάλαι κερτημένα δίκαια αὐτοῦ καὶ προνόμια. Ὡς γνωστόν, τὰ τῆς παιδείας τοῦ ἑλληνορθόδοξου πληθυσμοῦ τῆς Κύπρου πρὸ τε τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς καὶ μέχρις ἐσχάτων ἐτέλουν ὑπὸ τὴν ἄμεσον διαχείρισιν καὶ διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς νήσου καὶ τῶν κοινοτήτων αὐτῆς. Διὰ τῶν προμνημονευθέντων ὁμως νόμων ἐπηνέχθησαν ριζικαὶ μεταβολαί, διὰ τὰς ὁποίας διεμαρτυρήθησαν ἡ Ἐκκλησία, οἱ βουλευταὶ καὶ σύμπασα ἡ ὀρθόδοξος νήσος διὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ. Ἡ Α. Μ. ἀναφέρει ἐν τῷ ὑπομνήματι αὐτῆς τούτῳ, ὅτι ἠκούσθη μετὰ λύπης, ὅτι οὐ μόνον δὲν θὰ ἀρθῶσιν αἱ ἐπενεχθεῖσαι εἰς τὸ ἐκπαιδευτικὸν καθεστῶς μεταβολαί, ἀλλὰ, τοῦναντίον, καὶ τὰ ὑπολειφθέντα ὀλίγιστα δικαιώματα θὰ ἀφαιρεθῶσι, χαρακτηριζῶν δὲ τὸ μελετώμενον τοῦτο ὡς ἀδίκημα πρὸς τὸν κυπριακὸν λαὸν καὶ τὴν παιδείαν του, μὴ προσιωπιζόμενον ἀγαθὰ ἀποτελέσματα, ἐκφράζει τὴν πεποιθήσιν ὅτι αἱ τοιαῦτα διαδόσεις εἶνε ἀνυπόστατοι καὶ ἐλπίζει ὅτι ὁ Ἀρμοστής θὰ ἀναμερῆσῃ τὰ τοῦ ζητήματος καὶ θὰ ἀναχαιτίσῃ τὰ τυχόν μελετώμενα δυσμενῆ κατὰ τῆς παιδείας μέτρα.

ΡΩΜΑ·Ι·ΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐν Πίνσκ τῆς Πολωνίας συνεκορτήθη τὸ τρίτον ἱερατικὸν συνέδριον «περὶ τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας» ἐκ πρωτοβουλίας τοῦ ἐπισκόπου τῆς ἐν λόγῳ πόλεως σεβ. Σιγισμὸνδου Λαζίνσκη καὶ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ διαδεχθέντος αὐτόν, ἀποθανόντα ἐν τῷ μεταξύ, σεβ. Καζιμίρ Μπουκράμπα. Τὸ συνέδριον ἀπήρτισαν ἀντιπρόσωποι τοῦ λατινοῦ καὶ τοῦ ἀνατολικο-σλαβικοῦ ρυθμοῦ. Μεταξὺ τῶν θεμάτων ὑπήρξαν καὶ τὰ ἀκόλουθα: «Ἐκκλησις τῆς Ἀνατολῆς πρὸς τὸν Ἅγιον Πατέρα μετὰ τὴν σύνοδον τῆς Ἐφέσου καὶ πρωτεῖον τῆς Ἁγ. Ἐδρας», «τὸ Filioque παρὰ τῷ Φωτῷ καὶ τοῖς διαδόχοις αὐτοῦ», τὸ μυστήριον τῆς μετανοίας παρὰ τοῖς ὀρθόδοξοις ρώσις». Ἀπεφασίσθη δὲ καὶ ἡ ἴδρυσις ὀργάνου οὐνιτικῆς προπαγάνδας καὶ ἐξεφράσθη ἡ εὐχὴ ὅπως ἡ καθολικὴ ἐν Πολωνίᾳ ἱεραρχία διοργανώσῃ εορτὴν εἰδικὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα «οὐνιτικὴ ἡμέρα» διὰ τὴν προπαγάνδαν τῆς ἰδέας τῆς ὑποστηρίξεως τῆς οὐνίας.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

[Ἡ «Ἐκκλησία» ἐν τῷ τμήματι τούτῳ ἀναφέρει πᾶσαν νέαν ἔκδοσιν, ἥς ἀντίτυπον ἀποστέλλεται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν].

«**Ἀναδημιουργία**», Φιλοσοφικὸν καὶ κοινωνιολογικὸν περιοδικόν.—Ὑπὸ τὸν τίτλον τούτου ἤρξατο ἐκδιδομένον νέον περιοδικὸν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ θεολόγου Σωκρ. Παπαδημητρίου ἀποσκοποῦν «εἰς τὴν ἀναχαίτισιν τῆς κερτημένης ταχύτητος μεθ' ἧς τὰ σύγχρονα νεανικά πνεύματα, βαυναλιζόμενα ἀπὸ ἀπατηλὰς ἰδέας, φέρονται πρὸς τὴν πνευματικὴν ἀναρχίαν καὶ τὴν ἠθικὴν ἀτονίαν καὶ εἰς τὴν δημιουργίαν πνευματικῆς ἐνότητος καὶ πνευματικοῦ περιεχομένου τῆς ζωῆς». Εἰς τὸ καλὸν περιοδικὸν ἡ «Ἐκκλησία» εὐχεται πᾶσαν εὐδοκίμῃσιν.

ΔΕΛΤΙΟΝ "ΕΚΚΛΗΣΙΑ,"

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΙΑ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ

ΖΙΧΝΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, Πρόεδρος
ΕΔΕΣΣΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Ταμίας
ΘΕΣΣΑΛΙΩΤΙΔΟΣ ΙΕΖΕΚΙΗΛ, Γραμματεὺς
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου

ΟΡΟΙ ΣΥΝΑΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 60. ΕΣΩΤ. ΦΡ. 60. ΑΜΕΡ. ΔΟΛ. 1
ΜΟΝΩΝ ΚΑΙ ΜΑΘΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩΝ ΠΡΟΤΕΥΟΥΣΩΝ ΔΡΧ. 100
ΜΑΘΝ ΧΩΡΙΩΝ ΔΡΧ. 60. ΙΕΡΕΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 30
ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΟΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΔΡΧ. 30

Τὰ πρὸς τὴν 'Εκκλησίαν' ἐμβάσματα δέον νὰ διευθύνωνται: Περιοδικὸν <'Εκκλησία>. Γραφεῖα Ι. Συνόδου. Πᾶσα δὲ ἐπιστολὴ ἀφορῶσα εἰς τὴν σύνταξιν δέον νὰ διευθύνηται: Γραφεῖα <'Εκκλησίας>, Ἀρχιεπισκοπὴν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

'Ι. Μητροπόλις Πατρῶν.

Συμφώνως τῷ Νόμῳ προκειμένου νὰ ἀνακηρύξωμεν ὑποψηφίους διὰ τὰς κενὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν ἐνοριῶν Ζήριας, Σελλώνα, ἄνω Σαλμενίκου, Κάτω Σαλμενίκου καὶ Δοκανεῖκων Τ. Δ. Ἐριννεῶν, Ἐλεκίστρας, Σουλίου, Βελβιτοῦ καὶ Πετρατοῦ δήμου Πατρῶν, Φράγκα, ἀπιδεῶνος καὶ Καραμεσηνεῖκων τ. Δ. Δύμης, Μπαρδικάστα, Κασνεσίου καὶ Βαλματούρας τ. δ. Φαρῶν καὶ Προστοβίτης, Κούμπερι, Βελμαχίου καὶ Σκούρα τ. δ. Τριταῖας καλοῦμεν τοὺς ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα καὶ τὰ κανονικὰ τοιαῦτα καὶ ἐπιθυμοῦντας νὰ ἱερατεύσωσιν ἐν αὐταῖς ὅπως μέχρι τῆς 15ης Μαρτίου ἔ. ἔ. ὑποβάλλωσιν ἡμῖν δι' αἰτήσεώς των τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὁριζούμενα πιστοποιητικά. Ἐν Πάτρων τῆ 22α Φεβρουαρίου 1933. † Ὁ Πατρῶν Ἀντώνιος.

'Ιερά Μητροπόλις Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου.

Προκειμένου νὰ πληρωθῶσι διὰ τακτικῶν ἐφημερίων αἱ κεναὶ ὀργανικαὶ θέσεις ἐφημερίων τῶν κάτωθι ἐνοριῶν, καλοῦνται οἱ βουλόμενοι νὰ καταλάβωσι μίαν τῶν θέσεων τούτων καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου 5439 ὀριζόμενα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνὸς ἀπὸ σήμερον ὑποβάλλωσιν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Μητροπόλεως ἡμῶν τὰ ἀπαιτούμενα ἔγγραφα. 1) Ἐλευθεροχωρὶ 2) Μονολίθι 3) Ζαχαράτο 4) Σεβαστόν. Ἐν Κιλκίς τῆ 23η Φεβρουαρίου 1933. † Ὁ Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου Κύριλλος.

'Ιερά Μητροπόλις Φθιώτιδος

Ἐχοντας ὑπ' ὄψιν τὰ σχετικά ἄρθρα τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου 5439 περὶ ἐνορ. ναῶν καὶ ἐφημερίων προσκαλοῦμεν τοὺς θέλοντας νὰ καταλάβωσι τὰς χηρευούσας ἐφημεριακὰς θέσεις τῶν χωριῶν 1) Ἐσχωριῶν 2) Προδρόμου 3) Λεύκας 4) Πετρατοῦ 5) Ἄγ Γεωργίου (τ.δ. Ἐυνιάδος) 6) Ἐυνιάδος 7) Παναγίας 8) Καρῶν 9) Πολυνδενδρίου 10) Καστανούλας 11) Στουρνάρας 12) Ἀνάβρας ἢ Κατμάτας 13) Καμμένων Βούρλων 14) Νοστήμου 15) Φειδακίων 16) Ἀχλαδίου 17) Κυπαρισσίου 18) ἄγ. Χαράλαμπος 19) Δελφίνου 20) Δύο Βουνῶν 21) Κουμαριτοῦ 22) Κωσταλεξίου 23) ἄγ. Μαρίνης 24) Κουρνόβου 25) Δρυσελλῶν καὶ 26) Ἀργυροχωρίου, ὅπως ὑποβάλλωσιν ἡμῖν μέχρι τέλους Μαρτίου αἰτησὴν μετὰ τῶν ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 83 τοῦ ὄντος ἀνω νόμου ὀριζομένων ἔγγραφων. † Ὁ Φθιώτιδος Ἀμβρόσιος.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ τοπικὸν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως, ἐνεργηθησομένην δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἄγροι καὶ ἐλαιόδενδρα κείμενοι εἰς τὴν περιφέρειαν Νεροτριβιάς καὶ Πολιτικῶν, ὡς ἐμφαίνονται ἐν τῇ σχετικῇ καταστάσει παρὰ τῷ ἐν Χαλκίδι Ὑπο)τι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τῆς ἰ. μονῆς Γαλατάκη βάσει τῶν ὄρων τῆς ὑπ' ἀριθ. 81]1933 διακηρύξεως τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. τῆς ἰ. μητροπόλεως Χαλκίδος καὶ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Χαλκίδι εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν τὴν 19 Μαρτίου ἔ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὄραν 10—12 ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς. Τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, τῶν τυχόν σχεδιογραμμάτων καὶ λοιπῶν ὄρων δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρὰ τῷ οἰκείῳ Ὑ)ματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ὁ πρόεδρος † Ὁ Χαλκίδος Γρηγόριος.

Τὸ τοπικὸν συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως, ἐνεργηθησομένην δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν 1) ἄγρος ξηρικός ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Τζάπε, ἐκτάσεως 25 στρεμ. κείμενος εἰς περιφέρειαν Τσαμαντᾶ 2) ἄγρος ξηρικός ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Ράχη, ἐκτάσεως 90 περὶ στρομεμάτων κείμενος εἰς τὴν περιφέρειαν Βαβουρίου 3) οἰκόπεδον ἐντὸς τῆς πόλεως Φιλιατῶν εἰς τὴν κεντρικὴν ὁδὸν Φιλιατῶν 30 τετραγ. μέτρων 4) ὑδρόμυλος μετ' ἐκτάσεως 24 τετραγ. μέτρων εἰς θέσιν Μονὴ Γηρομερίου 5) ἄγρος ξηρικός, ἐκτάσεως 4 στρεμ. κείμενος εἰς περιφέρειαν Τσεφλικίου τῆς ἰ. μονῆς Γηρομερίου βάσει τῶν ὄρων τῶν ὑπ' ἀριθ. 18 καὶ 19 διακηρύξεως τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. τῆς ἰ. μητροπόλεως Παραμυθίας καὶ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἰωαννίνοις εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν τὴν 19 τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1933 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὄραν 10—12 π. μ. ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς. Τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, τῶν τυχόν σχεδιογραμμάτων καὶ λοιπῶν ὄρων δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρὰ τῷ οἰκείῳ Ὑ)ματι τῆς Ἐθνικῆς τραπέζης. † Ὁ Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου Γεώργιος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 20 Φεβρουαρίου 1933

'Ιερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν.

ΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΠΙΚΡΙΜΑ

Πρὸς τὸν Χριστοφόρον Ἀργυρόν.

Καλεῖσαι νὰ ἐμφανισθῆς ἐνώπιον τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῆ 20ῃ Μαρτίου ἔ. ἔ. ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ καὶ ὄρα 5 μ. μ. ἵνα δικασθῆς ὡς κατηγορούμενος δι' ἣν αἰτίαν ἀπελογηθῆς ἐνώπιον τοῦ ἐπιτελοῦντος χρεῖ ἀνακριτοῦ.

Προσεπιδηλοῦμεν σοι ὅτι ἐάν μὴ ἐμφανισθῆς τῆ ὡς ἄνω ὀρισθεῖση ἡμέρᾳ καὶ ὄρα θέλεις δικασθῆ ἐρήμην.

† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος Ἰάκωβος

Ἐν Ἀθήναις τῆ 20 Φεβρουαρίου 1933

'Ιερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν

ΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΠΙΚΡΙΜΑ

Πρὸς τὸν Χριστόφορον Κελαδίτην Ἱερομόναχον.

Καλεῖσαι νὰ ἐμφανισθῆς ἐνώπιον τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῆ 20ῃ Μαρτίου ἔ. ἔ. ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ καὶ ὄρα 5 μ. μ. ἵνα δικασθῆς ὡς κατηγορούμενος δι' ἣν αἰτίαν ἀπελογηθῆς ἐνώπιον τοῦ ἐπιτελοῦντος χρεῖ ἀνακριτοῦ.

Προσεπιδηλοῦμέν σοι ὅτι ἐάν μὴ ἐμφανισθῆς τῆ ὡς ἄνω ὀρισθεῖση ἡμέρᾳ καὶ ὄρα θέλεις δικασθῆ ἐρήμην.

† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος Ἰάκωβος

Τύποις <Φοίνικος> Σταδίου 44